

Drahá klimatická agenda: V Nizozemsku rostou náklady na skladování CO2

- editor007 | 11. března 2024

NIZOZEMSKO: Šílenci v některých evropských zemích vymýšlí způsoby jak se zbavit CO2, tolik potřebného pro rostliny. Zařízení na odsávání a skladování CO2 již chystají či právě dávají do provozu mimo jiné ve Švédsku, Rakousku či Nizozemsku.

Náklady na tyto nesmysly jsou samozřejmě plně na bedrech občanů, kteří tak musí ze svých daní financovat klimatické náboženství nejen v podobě neefektivních solárních a větrných elektráren, ale také předražených zařízení na odsávání a skladování CO2.

Zatímco z neekologických a neefektivních elektráren se získává alespoň nějaká energie, v případě těchto zařízení nelze nalézt jediný pozitivní efekt jejich existence, snad vyjma toho, že do jisté míry uklidní všechny věřící sekty klimaalarmistů.

Ovšem platit tyto nesmysly musí všichni, tedy i „nevěřící.“

[Nizozemský](#) projekt Porthos, jehož cílem je zachycovat a ukládat CO2 z průmyslu v prázdných plynových polích pod Severním mořem, se ukazuje jako mnohem dražší, než se původně odhadovalo.

Porthos, což je zkratka pro Port of Rotterdam CO2 Transport Hub and Offshore Storage, původně v roce 2019 uvedl, že náklady na projekt se budou pohybovat kolem 400 až 500 milionů eur.

Nizozemský deník *NRC Handelsblad* 8. března uvedl, že náklady od té doby vzrostly na nejméně 1,3 miliardy eur a že projekt je také vážně zpožděn.

Hlavním důvodem rostoucích finančních účtů je podle operátora vysoká inflace, díky níž jsou materiály mnohem dražší, než se dříve předpokládalo.

Dodatečně byl [Porthos](#) sužován světovou energetickou krizí, poznamenala *NRC*. V roce 2022 došlo k obrovskému nárůstu poptávky po potrubních materiálech a dalších součástech, protože státy se snažily zabezpečit své dodávky energie v ohrožení energetické bezpečnosti.

Od letošního roku má Porthos zachycovat a ukládat 2,5 milionu tun CO2 ročně.

Zachycování a ukládání uhlíku (CCS) je jedním z návrhů prosazovaných Evropskou unií na splnění klimatických cílů v krátkodobém horizontu. Porthos, spolupráce tří nizozemských státních podniků, je spolufinancována z Nástroje pro propojení Evropy (CEF) Evropské komise.

Provozovatelé projektu doufají, že se jim podaří udržet 37 milionů tun CO2 mimo atmosféru během 15 let, což představuje 1,5 procenta příslušných ročních emisí. Je jedním z prvních svého druhu a vzbudil celosvětový zájem.

Zdá se, že hlavní průtahy jsou paradoxně způsobeny tím, že ekologická aktivistická organizace Mobilizace pro životní prostředí (MOB) zahájila proti Porthosu oficiální řízení.

MOB tvrdila, že během počáteční výstavby projektu bylo do atmosféry uvolněno příliš mnoho dusíku.

MOB také upozorňuje na to, že to v podstatě znamená, že stát platí za snižování emisí soukromými

společnostmi, jako jsou rafinerie Shell a ExxonMobil – za které platí daňoví poplatníci.

Státní rada dala Porthosu zelenou, aby pokračoval, ale čas potřebný k tomu, aby dostal zelenou, také znamenal, že ceny podstatně vzrostly.

Další výstavba by měla začít ještě letos, následovat bude ukládání CO₂ od roku 2026.

Porthos je jedním z prvních pokusů o velkoplošné ukládání CO₂ ve vyčerpaných plynových polích pod mořským dnem. Plánuje vstříknout zachycený CO₂ do starých polí asi 25 kilometrů od nizozemského pobřeží.

Zastánci takových projektů považují tento přístup za důležitý způsob, jak snížit dlouhodobý dopad neregulovaných emisí CO₂.

Navzdory tomu existují obavy ohledně proveditelnosti takových plánů, a to jak technicky, tak finančně, pokud budou realizovány ve větším měřítku. To je další důvod, proč je Porthos v centru pozornosti na mezinárodní scéně.

Společnosti Shell a Total pracují na ještě větším projektu v Severním moři s názvem [Aramis](#), i když je to zatím stále ve fázi návrhu.

Zpracoval: Slovanka/Necenzurovaná Pravda

[ZDROJ](#)